

شماره کارت: ۵۷۰

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه نود و نهم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آيات ١١-١٢ از سورة محمد ﷺ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ (١) وَالَّذِينَ

أَمْتَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَمْتَنُوا إِلَيْهَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ

رَبِّهِمْ كَفَرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بِالْهُمْ (٢) ذَلِكَ بِمَا نَأَىَ الَّذِينَ كَفَرُوا

أَتَبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ أَمْتَنُوا أَتَبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ

اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ (٣) فَإِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرِبُ الِرِّقَابَ حَتَّىٰ

إِذَا أَخْتَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ

الْحَرْبُ أَوْ زَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءَ اللَّهُ لَا تَصْرَرُ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُو

بَعْضَكُمْ بِعَضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضْلَلَ أَعْمَالَهُمْ (٤)

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِالْهُمْ (٥) وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ (٦) يَا آيُهَا

الَّذِينَ أَمْتَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهُ يَنْصُرُكُمْ وَيُئْتِيْكُمْ أَقْدَامَكُمْ (٧) وَالَّذِينَ

كَفَرُوا فَتَغْسِلَ أَعْمَالَهُمْ (۸) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ (۹) أَفَلَمْ يَسْبِرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكُفَّارِينَ أَمْثَالُهَا (۱۰)

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفَّارِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ (۱۱)

ترجمه آيات ۱۱-۱

«به نام خداوند بخشندۀ مهریان»

کسانی که کافر شده‌اند و راه خدا را می‌بندند، خدا اعمال آنها را از بین می‌برد. (۱)

وکسانی که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند و بر آنچه بر «محمد» نازل شده است، ایمان آورده‌اند و آن از طرف پروردگارشان حق است، خدا سیّرات آنها را جبران می‌کند و حال و کارشان را اصلاح می‌نماید. (۲)

آن به خاطر این است که کسانی که کافر شده‌اند، از باطل پیروی می‌کنند و قطعاً کسانی که ایمان آورده‌اند، از حقیّی که از سوی پروردگارشان رسیده پیروی می‌کنند. خدا این چنین برای مردم مثالهایشان را می‌زند. (۳)

پس وقتی باکسانی که کافر شده‌اند ملاقات کردید، گردنهاي (آنها) را بزندید تا زمانی که آنان را در هم کوبیدید پس اسیران را محکم بیندید یا بر آنها مئت گذارید و آزادشان کنید و یا فدیه بگیرید تا آن که اهل جنگ سلاحهای خود را زمین بگذارند. آن است و اگر خدا می‌خواست آنها را مجازات می‌کرد، ولی خدا می‌خواهد که بعضی از شما را بوسیله بعضی امتحان کند و کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند، خدا هرگز اعمالشان را ضایع نخواهد کرد. (۴)

به زودی هدایتشان می‌کند و کار و حالشان را اصلاح می‌فرماید. (۵) و آنها را در بهشتی که به آنها معزّفی کرده، داخل می‌کند. (۶)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، اگر خدا را یاری کنید، خدا شما را یاری می‌کند و قدمهایتان را محکم می‌فرماید. (۷)

وکسانی که کافر شده‌اند، مرگ بر آنها باد و (خدا) اعمالشان را نابود کند. (۸)

آن به خاطر این است که آنها آنچه را که خدا نازل کرده، نپسندیدند، پس اعمالشان را خدا باطل کرد. (۹)

آیا پس سیر و سفر در زمین نکرده‌اند تا بینند عاقبت کسانی که قبل از آنها بوده‌اند چگونه است؟

خدا آنها را نابودشان کرد و برای کافران امثال این مجازاتها خواهد بود. (۱۰)

آن برای این است که قطعاً خدا مولای کسانی است که ایمان آورده‌اند و حقیقتاً برای کافران مولایی خواهد بود. (۱۱)

برداشت از آیات ۱-۱۱ (رسول اکرم ﷺ الگواست)

سالک الى الله باید از آیات اوّل سوره محمد ﷺ با الگو قرار دادن آن حضرت مطالب زیر را استفاده کند:

- ۱- هیچ گاه به خاطر کفر و کفرانش راه خدا را برمدم نبند.
- ۲- به آنچه بر پیغمبر اکرم ﷺ نازل شده ایمان کامل داشته باشد و عمل صالح را ترک نکند.
- ۳- بداند که راه رسول اکرم ﷺ حق است و آنچه آورده از جانب خدا است پس باید به آنها عمل کند تا گناهانش جبران شود و کارهایش اصلاح گردد.
- ۴- بداند راه و روش کفار، باطل است و سالکین الى الله به خاطر ایمانشان به پروردگار، پیروی از حق می‌کنند.
- ۵- باید مسلمانان به خاطر حفظ اسلامشان باشدت با کفار روبرو شوند تا خدای تعالیٰ به آنها کمک کند و دست آنها را بگیرد تا از راه صحیحشان دور نگردند و خدای تعالیٰ آنها را با بهشت آشنا کند و آنها را در آن مخلد گردازد.
- ۶- بداند که اگر خدا را پاری کند خدا او را کمک می‌کند و قدمهای او را در راه رسیدن به کمالات استوار می‌فرماید.
- ۷- اگر کفران نعمت پروردگار را بکند و به حقایق کافر شود اعمال خوبیش هم نابود می‌گردد.
- ۸- روی زمین سیر و سفر کند تا عاقبت کسانی که در قبل بوده‌اند و به خدای عظیم کفر ورزیده‌اند ببینند و خود را از بدبهختی نجات دهد.
- ۹- باید بداند که بیهوده‌گی و سرگردانی برای کسانی است که رهبر الهی ندارند. ولی کسانی که رهبرشان خدا و پیغمبر ﷺ و ائمه اطهار ﷺ می‌باشند سرگردان نیستند و راه و روش صحیح را می‌شناسند.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ

وَالنَّارُ مَثْوَى لَهُمْ (١٢) وَكَأَيْنِ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَةِ

الَّتِي أَخْرَجْتُكَ أَهْلَكُنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ (١٣) أَفَنَّ كَانَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ

رَبِّهِ كَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَأَتَبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (١٤) مَثَلُ الْجَنَّةِ

الَّتِي وَعَدَ الْمُتَقْوِنَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ أَسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ

لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَّةٌ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفَّى

وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الشَّمَراتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي

النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْغَاءَهُمْ (١٥) وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ

إِلَيْكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا إِنَّا أَوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

إِنَّفًا أَوْ لَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَأَتَبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ (١٦)

وَالَّذِينَ آهَنْدَوْا زَادُهُمْ هُدًى وَأَتَاهُمْ شَفْوَاهُمْ (١٧) فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا

السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيهِمْ بَعْتَهُ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَإِنِّي لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ

ذِكْرًا هُمْ (۱۸) فَاعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِذَنْبِكَ

وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَّقَلَّبَكُمْ وَمَثُواكُمْ (۱۹)

توجیه آیات ۱۲-۱۹

قطعاً خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح کرده‌اند، در بهشت‌هایی که از دامستان نهرها جاری است داخل می‌کند و کسانی که کافرند، بهره‌ای که از متع دنیا می‌برند، این است که می‌خورند، همان طوری که چهارپایان می‌خورند و آتش جایگاه آنها است. (۱۲) و چه بسیار از قریه‌هایی بودند که قوّت و قدرتشان از قریه‌ای که (از آن) تو را خارج کردند بیشتر بود، ما آنها را هلاک کردیم، پس برای آنها یاوری نبود. (۱۳)

آیا پس کسی که دلیل روشنی از جانب پروردگارش دارد، مانند کسی است که عمل بدش برایش زینت یافته و پیرو هوای آنها است؟ (۱۴)

مثل بهشتی که به متّقین وعده داده شده این است که در آن نهرهایی از آبی که بدبو نیست و نهرهایی از شیری که طعمش بر نگشته است و نهرهایی از شراب که لذتی برای آشامندگان دارد و نهرهایی از عسل، تصفیه شده می‌باشد و برای آنها در بهشت از همه میوه‌ها هست و آمرزشی از جانب پروردگارشان می‌باشد، مانند کسی است که او در جهّم جاویدان بوده و از آب جوشانی که اندرونیان را قطعه قطعه می‌گند نوشانده می‌شوند. (۱۵)

و بعضی از آنها کسانی هستند که به توگوش می‌دهند تا وقتی که از نزد تو بیرون می‌روند به کسانی که علمی داده شده، می‌گویند: الان چه می‌گفت؟ اینها کسانی هستند که خدا بر دلهای آنها مُهر زده و پیرو هوای نفس آنها هستند. (۱۶)

و کسانی که هدایت شده‌اند، خدا بر هدایتشان می‌افزاید و به آنها پرهیزکاریشان را عطا می‌فرماید. (۱۷)

آیا جز این انتظار دارند که ساعت قیامت ناگهان به آنها برسد؟ پس قطعاً شرایط و علائم آن رسیده است، پس یادآوری (و ایمان) به قیامت آنها چه فایده‌ای برایشان دارد وقتی که ساعت قیامت

(۱۸) برسد؟

پس بدان که قطعاً خدائی جز خدائی یکتا وجود ندارد و برای گناه خودت و مردان مؤمن و زنان با ایمان طلب بخشن کن و خدا محل حرکت و قرارگاه شما را می‌داند. (۱۹)

برداشت از آیات ۱۹-۱۲ (دریافت حقایق)

سالک الى الله با توجه به آنچه خدائی تعالی در قرآن در وصف مؤمنین و مذمّت کفار فرموده باید راه خود را پیدا کند و عقلش را رشد دهد و فکرش را بکار بیندازد و حقیقت را بوسیله برداشتهایی که از آیات فوق دارد، دریافت نماید:

اول: ایمان خود را به خدا و روز جزا کامل کند.

دوم: اعمالی که شایسته مقام شامخ انسانیت است داشته باشد.

سوم: مانند حیوانات که قدردان نعمتهاخ خدای نیستند و می‌خورند و زندگی می‌کنند نباشد. که در این صورت جایگاهشان جهنّم است.

چهارم: بداند که موقیت به قوّت و قدرت ظاهری نبوده، بلکه اگر راه خدا را انتخاب نکند خدا می‌تواند او را هلاک کند و یار و یاوری نداشته باشد.

پنجم: باید بداند کسی که دارای دلیل و برهانی که از جانب خدا به او رسیده می‌باشد، مانند کسی که اعمال بدش برایش تزیین شده و بی دلیل حرف می‌زنند نمی‌باشد.

ششم: پیروی از هوای نفس نکند و فقط خواسته‌های خودش را همیشه مورد توجه قرار ندهد.

هفتم: کسی که اهل تقوی است و در بهشت ساکن است و از همه نعمتهاخ الهی استفاده می‌کند مانند کسی که در آتش جهنّم مخلّد است نبوده و در مقابل این دو از نظر عواقب امور بی‌تفاوت نباشد.

هشتم: خود را مانند کسانی که بر دلهاشان مُهر زده شده و پیرو هوای نفس اند قرار ندهد، بلکه خود را از دانشمندان و متفکرین قرار دهد.

نهم: بداند که اگر هدایت عام الهی را به گوش جان خرید از هدایت خاص پروردگار هم برخوردار می‌شود.

دهم: خود را آنچنان در انتظار حضرت بقیّة الله (ارواحتنا فداء) قرار دهد که اگر ناگهان آن حضرت ظهور فرمود او صد درصد آماده پذیرفتن آن حضرت باشد.

یازدهم: بسیار در راه رسیدن به کمالات از ذکر «الله الا الله» واستغفار برای خود و مؤمنین و مؤمنات استفاده کند تا به مقصد برسد.